

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 7 december 2001

Nr 1144—1152

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1144	Lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs	3241
1145	Sjöräddningslag	3242
1146	Lag om ändring av 6 kap. sjölagen	3250
1147	Lag om ändring av lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg	3251
1148	Lag om ändring av 7 och 18 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet	3252
1149	Lag om ändring av 8 § lagen om nödcentraler	3253
1150	Lag om ändring av 43 § lagen om räddningsväsendet	3254
1151	Lag om ändring av 24 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet	3255
1152	Justitieministeriets förordning om grunderna för bedömning av en gäldenärs betalningsförmåga vid skuldsanering för privatpersoner	3256

Nr 1144

Lag

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i de ändringar av 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs som antogs den 18 maj 1998 gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

RP 71/2001
FvUB 14/2001
RSv 99/2001

Sjöräddningslag

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på efterspaning och räddning av samt första hjälpen för människor som är i fara till havs och på skötseln av den radiokommunikation som har samband med kritiska lägen (*sjöräddningstjänst*). I denna lag föreskrivs vidare om de myndigheter som inom sjöfarten ansvarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte, om krav på tillstånd för användning av vissa hjälpmedel för nödsignalering samt om sjuktransporter på basnivå på havsområden.

Denna lag tillämpas inte på räddning av människoliv ombord på fartyg som är förtöjda i en hamn.

Om bärgning av fartyg och last samt bekämpning av fartygsoljeskador och fartygs-kemikalieolyckor föreskrivs särskilt.

2 §

Begrepp och definitioner

I denna lag avses med

1) *kritiskt läge*

a) en situation då det råder ovisshet om en människas säkerhet till havs eller då det annars är skäl att vidta åtgärder för att utreda ett eventuellt behov av undsättning,

b) en situation då det kan befaras att en människas säkerhet är i fara till havs eller då de åtgärder som vidtagits för att utreda ett behov av undsättning har varit resultatlösa,

c) en situation då det är uppenbart att en människa är i fara till havs och i behov av omedelbar hjälp,

2) *efterspanings- och räddningsenhet* (*Search and rescue unit, SRU*) ett fartyg eller ett luftfartyg som har manskap med utbild-

ning för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten och som är utrustat för sådana uppdrag,

3) *sjöräddningstjänstens ansvarsregion* (*Search and rescue region, SRR*) ett havsområde som omfattar Finlands territorialvatten, skärgården inom detta samt den del av det internationella havsområdet i direkt anslutning till territorialvattnet om vilken avtalats särskilt med grannstaterna,

4) *sjöräddningsdistrikt* (*Search and rescue sub-region, SRS*) ett delområde av sjöräddningstjänstens ansvarsregion som i regel omfattar en sjöbevakningssektions bevakningsområde och dessutom andra delar av sjöräddningstjänstens ansvarsområde i dess närhet enligt vad som närmare har avtalats eller föreskrivits, och där sjöbevakningssektionen i fråga svarar för sjöräddningstjänsten,

5) *sjöräddningscentral* (*Maritime rescue co-ordination centre, MRCC*) en sådan särskilt föreskriven ledningscentral vid en sjöbevakningssektion som är riksomfattande ledningscentral för Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion och internationell förbindelselänk för sjöräddningstjänsten i Finland samt som sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen och ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt,

6) *sjöräddningsundercentral* (*Maritime rescue sub-centre, MRSC*) en sådan särskilt föreskriven ledningscentral vid en sjöbevakningssektion som sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen och ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt,

7) *sjöräddningsledare* (*Search and rescue mission co-ordinator, SMC*) en gränsbevakningsman som arbetar vid en sjöräddnings-

central eller sjöräddningsundercentral och vars uppgift är att leda efterspanings- och räddningsverksamheten,

8) *ledare på olycksplatsen (On-scene co-ordinator, OSC)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, leda och samordna efterspanings- och räddningsverksamheten inom olycksområdet,

9) *koordinator för flygverksamheten (Air-craft co-ordinator, ACO)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, inom olycksområdet leda och samordna flygverksamheten inom efterspanings- och räddningsverksamheten,

10) *flertypsolycka* olycka eller kritiskt läge där fara utöver människoliv hotar miljön, ett fartyg, dess last eller annan egendom,

11) *sjuktransport på basnivå* vård och transport med tillräcklig beredskap att övervaka och ta hand om patienten så att hans eller hennes tillstånd under transporten inte oväntat försämras, och med möjligheter att påbörja enkla åtgärder som räddar livet,

12) *radiokommunikation i säkerhetsyfte* radiokommunikation för att skydda och rädda människoliv eller egendom.

3 §

Ledande sjöräddningsmyndighet

Gränsbevakningsväsendet är den ledande sjöräddningsmyndigheten med ansvar för ordnandet av sjöräddningstjänsten. I detta syfte har gränsbevakningsväsendet hand om följande uppgifter:

1) sköter planeringen, utvecklingen och övervakningen av sjöräddningstjänsten, liksom också samordningen av verksamhet som bedrivs av myndigheter och frivilliga som deltar i sjöräddningstjänsten,

2) leder och utför efterspanings- och räddningsverksamhet,

3) ger ledarutbildning i anslutning till sjöräddningstjänsten samt kan vid behov också ge annan utbildning och upplysning i anslutning till sjöräddningstjänsten.

4 §

Övriga sjöräddningsmyndigheter

Nödcentralsverket, luftfartsmyndigheterna,

Meteorologiska institutet, kommunernas brandkårer, sjöfartsverket, Havsforskningsinstitutet, polisen, försvarsmakten, social- och hälsovårdsmyndigheterna, tullverket och miljömyndigheterna (*övriga sjöräddningsmyndigheter*) är utöver gränsbevakningsväsendet skyldiga att delta i uppgifter inom sjöräddningstjänsten, om det är motiverat med tanke på de uppgifter som ingår i deras verksamhetsområden eller om det är nödvändigt med beaktande av hur allvarligt det kritiska läget är eller dess särskilda karaktär och utförandet av uppgiften inte avsevärt äventyrar myndighetens utförande av någon annan viktig lagstadgad uppgift.

De övriga sjöräddningsmyndigheterna har följande uppgifter inom sjöräddningstjänsten:

1) nödcentralsverket deltar, enligt vad som avtalas separat, i alarmeringen av efterspanings- och räddningsenheter och av personal som deltar i uppgifter inom sjöräddningstjänsten,

2) luftfartsmyndigheterna deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten med användning av systemet för flygräddningstjänsten,

3) Meteorologiska institutet och Havsforskningsinstitutet ställer sakkunskapen inom sina verksamhetsområden till gränsbevakningsväsendets förfogande,

4) sjöfartsverket övervakar havsområdet med hjälp av ett fartygstrafikservicesystem för att upptäcka och lokalisera olyckor och kritiska lägen samt deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,

5) kommunernas brandkårer, polisen och tullverket deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,

6) försvarsmakten övervakar, i anslutning till övervakningen av den territoriella integriteten, havsområdet för att upptäcka och lokalisera olyckor och kritiska lägen samt deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa sin särskilda sakkunskap, personal och materiel till förfogande,

7) social- och hälsovårdsmyndigheterna organiserar och svarar för tjänster inom den medicinska räddningsverksamheten samt sköter den psykosociala omsorgen om de räddade,

8) miljömyndigheterna svarar tillsammans med andra myndigheter för organiseringen av bekämpningen av fartygsolyckor och fartygskemikalieolyckor i samband med sjöolyckor, enligt vad som närmare bestäms i lagstiftningen om förhindrande av vattnens förorening som förorsakas av fartyg samt ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande.

Andra än de ovan avsedda statliga myndigheterna och inrättningarna ställer i kritiska lägen på begäran sin sakkunskap, personal och materiel till gränsbevakningsväsendets och övriga sjöräddningsmyndigheters förfogande.

5 §

Delegation och ledningsgrupper

Delegationen för sjöräddningstjänsten består gränsbevakningsväsendet i planeringen, utvecklandet och uppföljningen av sjöräddningstjänsten.

Respektive sjöbevakningssektion består av en ledningsgrupp för sjöräddningsdistriktet, vars uppgift är att bistå sjöbevakningssektionen i planeringen av sjöräddningstjänsten. När ett kritiskt läge så kräver skall ledningsgruppen bistå sjöräddningsledaren vid samordningen av myndigheternas, de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars samt övriga medverkandes uppgifter inom området för sjöräddningstjänsten. När ett omfattande eller särskilt allvarligt kritiskt läge så kräver, kan ledningsgruppen för sjöräddningsdistriktet utökas med företrädare för myndigheternas samt de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars riksomfattande ledning.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om en ledningsgrupp på olycksplatsen som vid behov tillsätts för att bistå ledaren på olycksplatsen.

6 §

Frivilligarbete

Frivilliga föreningar och andra sammanslutningar kan anlitas inom sjöräddningstjänsten, dock inte i uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt.

Gränsbevakningsväsendet kan anförtro frivilliga föreningar eller andra sammanslutningar som är verksamma inom området för sjöräddningstjänsten uppgifter som hör till sjöräddningstjänsten samt uppgifter inom utbildning och upplysning.

7 §

Internationellt samarbete inom sjöräddningstjänsten

Sjöräddningscentralen fattar utifrån ett mellanstatligt avtal eller en begäran av en främmande stat beslut om att ge till buds stående hjälp till utlandet i ett ärende som hör till området för sjöräddningstjänsten, när detta är nödvändigt för att rädda människoliv. Sjöräddningscentralen fattar också beslut om att begära hjälp från utlandet, när det är nödvändigt för att rädda människoliv.

Sjöräddningscentralen skall vid mottagande av hjälp som avses i 1 mom. bistå utländska efterspanings- och räddningsenheter i tillstånds- och anmälningsärenden samt i motsvarande ärenden i anslutning till deras inresa i landet i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om villkoren för inresa i landet eller vad som bestäms i internationella avtal som är bindande för Finland.

8 §

Krav på beredskap

Sjöräddningstjänsten skall planeras och ordnas på ett sådant sätt att de åtgärder som ingår i den kan utföras effektivt och utan dröjsmål.

Gränsbevakningsväsendet håller, inom ramen för de anvisade resurserna och utöver de övriga efterspanings- och räddningsenheter som lämpar sig för uppgifter inom sjöräddningstjänsten, sådana helikoptrar i beredskap som förutom för andra uppgifter också är lämpade för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten. Med en helikopter som är i jourberedskap inom sjöräddningstjänsten skall det gå att genomföra sjuktransporter på basnivå i anslutning till efterspanings- och räddningsuppdrag.

När efterspanings- och räddningsaktioner dimensioneras i enskilda kritiska lägen, skall man sträva till att lämna resurser också för efterspanings- och räddningsåtgärder i andra samtidiga kritiska lägen, om det är möjligt utan att målen för denna lag äventyras.

9 §

Företrädesordning för räddningsaktioner

Vid räddningsaktioner i samband med en flertypsoolycka skall räddandet av människoliv ställas främst. Övriga räddningsaktioner och avvärjande åtgärder vid samma flertypsoolycka skall, på det sätt som sjöräddningsledaren bestämmer, samordnas med de åtgärder som syftar till att rädda människoliv.

10 §

Skyldighet att delta i sjöräddningstjänsten

Var och en skall utan dröjsmål förmedla anmälningar och upplysningar om ett kritiskt läge samt anmäla observationer och åtgärder som gäller en sådan situation till den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen.

Den som vet att någon annan är i fara till havs är, om det är möjligt utan att han eller hon försätter sig själv eller andra i oskäligen fara, skyldig att på eget initiativ vidta de nödvändiga och möjliga åtgärder som situationen kräver för att rädda den nödställda.

Varje arbetsför person som befinner sig på eller i närheten av det farliga området eller olycksområdet är, om det är nödvändigt för efterspaning eller räddande av människor som är i fara till havs, skyldig att på order av sjöräddningsledaren bistå i uppgifter inom sjöräddningstjänsten, om inte ett giltigt skäl utgör ett hinder. Av särskild anledning kan också personer som vistas någon annanstans förpliktas att bistå i uppgifter inom sjöräddningstjänsten. Den som fått order att bistå får inte, om det inte finns tvingande skäl, lämna uppgiften förrän sjöräddningsledaren har gett sitt tillstånd.

11 §

Skyldighet att överlämna egendom för användning i uppgifter inom sjöräddningstjänsten

Sjöräddningsledaren kan, om det är nödvändigt för efterspaning eller räddande av människor som är i fara till havs, bestämma att fartyg, luftfartyg och andra transportmedel, livsmedel, byggnader, kommunikations- och dataförbindelser, kommunikationsutrustning, annan utrustning och förnödenheter samt bränslen och smörjmedel skall överlämnas för användning i uppgifter inom sjöräddningstjänsten.

12 §

Sjöräddningsregister

I syfte att på ett ändamålsenligt sätt kunna sköta uppgifterna inom sjöräddningstjänsten samt i efterhand utreda händelser i kritiska lägen och efterspanings- och räddningsåtgärder i anslutning till dessa, för staben för gränsbevakningsväsendet (*registeransvarig*) med hjälp av automatisk databehandling ett riksomfattande sjöräddningsregister över sina handlingsplaner för kritiska lägen samt mottagna nödmeddelanden och de åtgärder som vidtagits med anledning av dem.

13 §

Uppgifter i sjöräddningsregistret

I syfte att upprätthålla sjöräddningstjänstens aktionsberedskap kan i sjöräddningsregistret föras in beredskaps-, identifierings- och kontaktuppgifter för personer som är beredda att sköta uppgifter inom sjöräddningstjänsten.

I sjöräddningsregistret kan följande uppgifter föras in om lämnandet och mottagandet av ett nödmeddelande:

1) namn, personbeteckning eller födelsetid, födelseort och födelseland, kön, medborgarskap eller nationalitet samt andra identifierings- och kontaktuppgifter för identifiering av den person som lämnat ett nödmeddelande,

- 2) tiden och sättet för nödmeddelandet,
- 3) i anslutning till ett nödmeddelande identifieringsuppgifter för anslutningen och uppgifter om mobilteleapparaten läge samt uppgifter om anslutningens abonnent och användare samt installeringsadress,
- 4) namn och andra identifierings- och kontaktuppgifter för mottagaren av nödmeddelandet.

Med anledning av ett kritiskt läge kan följande uppgifter föras in i sjöräddningsregistret:

1) namn, personbeteckning eller födelseår, födelseort och födelseort, kön, medborgarskap eller nationalitet samt andra identifierings- och kontaktuppgifter för identifiering av den person som är föremål för ett nödmeddelande eller har räddats ur ett kritiskt läge,

2) uppgifter om hälsotillståndet för en person som avses i 1 punkten, om uppgifterna kan antas vara av betydelse för att efterspannings- och räddningsåtgärderna skall kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt,

3) uppgifter om de vårdåtgärder som vidtagits i fråga om en person som räddats ur ett kritiskt läge,

4) övriga uppgifter om åtgärder som vidtagits med anledning av ett nödmeddelande eller i ett kritiskt läge.

En bandupptagning eller annan motsvarande teknisk upptagning av nödmeddelandet får förvaras i anslutning till registeruppgifterna.

14 §

Rätt att få uppgifter av myndigheter

Gränsbevakningsväsendet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt av övriga sjöräddningsmyndigheter få uppgifter som behövs i planeringen av sjöräddningstjänsten och som gäller den nämnda myndighetens aktionsberedskap och placering samt beredskaps-, identifierings- och kontaktuppgifter i fråga om personalen.

I kritiska lägen har gränsbevakningsväsendet rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för utförandet av uppdrag inom sjöräddningstjänsten enligt följande:

1) uppgifter om fordon och deras ägare

eller innehavare ur fordons- och körkortregistren i det datasystem för vägtrafiken som Fordonsförvaltningscentralen för och ur Ålands landskapsstyrelsens fordonsregister,

2) uppgifter om nödmeddelanden och kritiska lägen ur polisens uppdragsregister över nödmeddelanden och åtgärder som vidtagits, ur nödcentraldatasystemet och ur den kommunala nödcentralens larndata- och åtgärdsregister,

3) uppgifter om luftfartyg, ägare och innehavare av luftfartyg samt om luftfartygstrafiken ur Luftfartsverkets datasystem,

4) uppgifter om fartyg samt fartygs- och godstrafik ur de kommunala hamnverkens datasystem,

5) uppgifter om fiskerifartyg, fartygens ägare och innehavare samt fartygens verksamhet av fiskerimyndigheterna,

6) uppgifter om båtar samt båtarnas ägare och innehavare ur magistraternas och Ålands landskapsstyrelsens båtregister,

7) uppgifter om fartyg och deras ägare och innehavare ur sjöfartsverkets och Ålands landskapsstyrelsens fartygsregister samt ur andra register som sjöfartsverket för,

8) uppgifter om fartygstrafiken ur sjöfartsverkets fartygstrafikservicesystem och om övervakningen av havsområdet av försvarsmakten,

9) uppgifter om radioanläggningars läge av Teleförvaltningscentralen och om radioanläggningar och deras ägare och innehavare ur registret över radiotillstånd,

10) uppgifter om fartygs- och godstrafiken ur tullverkets datasystem,

11) uppgifter enligt 4 och 5 § befolkningsdatalagen (507/1993) ur befolkningsregistercentralens befolkningsdatasystem.

Uppgifter ur det gränsbevakningsregister som avses i 32 § lagen om gränsbevakningsväsendet (320/1999) kan i kritiska lägen vid behov användas för organisering av efterspannings- och räddningsåtgärder.

15 §

Rätt att få uppgifter av privata företag och sammanslutningar

I kritiska lägen har gränsbevakningsväsendet rätt att utan hinder av sekretessbestäm-

melserna avgiftsfritt av rederier, organisationer i båtbranschen, företag som tillhandahåller rese-, frakt-, hamn- och räddningstjänster samt varvsföretag få sådana uppgifter om ett fartyg samt om dess besättning, passagerare och last som är nödvändiga för utförandet av uppgifter inom sjöräddningstjänsten.

16 §

Rätt att få uppgifter av teleföretag

I kritiska lägen har gränsbevakningsväsendet rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av sådana teleföretag som avses i lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), nedan *lagen om datasekretess vid telekommunikation*, i anslutning till ett nödmeddelande få identifieringsuppgifter för anslutningen och uppgifter om mobilteleapparatens läge samt uppgifter om anslutningens abonnent och användare samt installeringsadress enligt det som närmare föreskrivs i 18 § 2 och 3 mom. lagen om datasekretess vid telekommunikation.

17 §

Hur uppgifter lämnas

Gränsbevakningsväsendet har rätt att få de uppgifter som avses i 14—16 § med hjälp av teknisk anslutning enligt vad som avtalas särskilt om detta, eller på något annat sätt.

18 §

Utplåning av personuppgifter ur sjöräddningsregistret

En personuppgift skall utplånas ur sjöräddningsregistret, när det med tanke på registreringens syfte enligt 12 § inte längre kan anses nödvändigt att förvara uppgiften. Andra personuppgifter än sådana som har samband med upprätthållandet av sjöräddningstjänstens aktionsberedskap skall likväl utplånas ur registret senast tio år efter händelsen i fråga.

Gränsbevakningsväsendet skall minst en gång om året se över vilka uppgifter i sjöräddningsregistret som behövs.

19 §

Andra användare av sjöräddningsregistret

Övriga sjöräddningsmyndigheter kan föra in uppgifter i sjöräddningsregistret och använda uppgifterna i registret med hjälp av teknisk anslutning, om det är nödvändigt för skötseln av uppgifter inom sjöräddningstjänsten. Uppgifter som gäller det militära försvarets aktionsberedskap och prestationsförmåga får dock inte behandlas av några andra myndigheter än försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet.

Den myndighet som har fört in uppgifter i sjöräddningsregistret svarar vid skötseln av sina egna åligganden för att de införda uppgifterna är korrekta samt för att registreringen och användningen har laga grund.

20 §

Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i sjöräddningsregistret och om uppgifternas offentlighet

På behandlingen av personuppgifter i sjöräddningsregistret tillämpas personuppgiftslagen (523/1999), om inte något annat föreskrivs i denna lag. Vid behandlingen av personuppgifter i sjöräddningsregistret iakttas dessutom internationella avtal som är bindande för Finland.

När det gäller offentlighet i fråga om uppgifter i sjöräddningsregistret tillämpas bestämmelserna om offentlighet för myndighetshandlingar.

21 §

Arvoden och ersättningar

Till den som med stöd av 10 § 3 mom. fått order att delta i en uppgift inom sjöräddningstjänsten betalar staten ett skäligt arvode och ersättning för kostnader. Staten betalar frivilliga föreningar och andra sammanslutningar ett skäligt arvode och ersättning för kostnader för deltagande i en sådan uppgift inom sjöräddningstjänsten som gränsbevakningsväsendet har anförtrott föreningen eller sammanslutningen med stöd av 6 § 2 mom.

För arbetsredskap, kläder och utrustning

som har förstörts eller förkommit betalar staten ersättning till den som med stöd av 10 § 3 mom. fått order att delta i en uppgift inom sjöräddningstjänsten. Staten betalar en medlem i en frivillig förening eller en annan sammanslutning ersättning för arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit i uppgiften, om gränsbevakningsväsendet har anförtrott den frivilliga föreningen eller någon annan sammanslutning uppgiften med stöd av 6 § 2 mom.

För användning av egendom som tagits i bruk med stöd av 11 § betalar staten full ersättning samt full ersättning för egendom som skadats, förkommit eller förstörts. Staten betalar frivilliga föreningar och andra sammanslutningar full ersättning för egendom som skadats, förkommit eller förstörts i en uppgift inom sjöräddningstjänsten, om gränsbevakningsväsendet har anförtrott föreningen eller sammanslutningen uppgiften med stöd av 6 § 2 mom.

22 §

Sökande av arvode och ersättning

Arvode eller ersättning som avses i 21 § skall sökas hos gränsbevakningsväsendet inom tre månader efter det att grunden för arvodet eller ersättningen uppstod. Ett villkor för utbetalning av ersättning för skadad, förkommen eller förstörd egendom är att skadan eller förlusten genast har anmälts till sjöräddningsledaren.

23 §

Ersättning för olycksfall

Till den som med stöd av 10 § 3 mom. har fått order att bistå vid en uppgift inom sjöräddningstjänsten eller som vid deltagande i en uppgift inom sjöräddningstjänsten med stöd av 6 § 2 mom. i egenskap av medlem i en frivillig förening eller någon annan sammanslutning, men som inte har rätt till ersättning enligt 1 § lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), betalas för olycksfall som inträffat i uppgiften ersättning av statens medel. Ersättningen betalas på samma grunder som i fråga om olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom. Ersättning betalas endast till

den del som den skadade inte har rätt till en minst lika stor ersättning enligt någon annan lag.

Om den skadades arbetsgivare med anledning av ett olycksfall för vilket ersättning betalas med stöd av denna lag har erlagt lön, förskott eller andra betalningar, gäller i fråga om arbetsgivarens rätt vad som i lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om arbetsgivarens rätt.

Ett ärende som gäller betalning av ersättning av statens medel med stöd av 1 och 2 mom. behandlas i första instans av Statskontoret.

24 §

Myndigheter som svarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten

Gränsbevakningsväsendet svarar för sjöräddningstjänstens radiokommunikation i kritiska lägen och för upprätthållandet av beredskapen i anslutning till detta. Sjöfartsverket svarar för övrig radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten.

25 §

Tillståndsplikt för användningen av vissa nödsignaler

Det är förbjudet att i andra situationer än nödlägen använda de nödsignaler som anges i bilaga IV till 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977) och signaler som är förvillande lika dessa.

Utan hinder av 1 mom. kan sjöbevakningssektionen inom sitt bevakningsområde och på kustkommunernas områden i direkt anslutning till detta samt polisen på andra håll i landet ge tillstånd till användning av nödsignaler på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg i syfte att öva användningen av nödsignaler. Om dessa nödsignaler bestäms närmare genom förordning av statsrådet. Ett villkor för att tillstånd skall beviljas är att det inte finns någon fara för att onödiga efterspanings- och räddningsaktioner inleds samt att verksamheten inte äventyrar säkerheten. Den myndighet som beviljar tillståndet kan vid behov för övningen utse en ledare, vars

föreskrifter och anvisningar skall iaktas av dem som deltar i övningen.

Om straff för falskt alarm beträffande sjönöd eller annan motsvarande nöd bestäms i 34 kap. 10 § strafflagen (39/1889).

26 §

Utseende av ledare på olycksplatsen och koordinator för flygverksamheten samt deras tjänsteansvar

Ledaren på olycksplatsen och koordinatorn för flygverksamheten utses av sjöräddningsledaren.

Den som utses till ledare på olycksplatsen eller koordinator för flygverksamheten skall vara en tjänsteman som är väl förtrogen med uppgiften. I brådskande fall, när det är nödvändigt för att rädda människoliv, kan till ledare på olycksplatsen eller koordinator för flygverksamheten i stället för en tjänsteman tillfälligt också utses någon annan person som kan sköta uppgiften.

Ledaren på olycksplatsen och koordinatorn för flygverksamheten utför sina uppgifter under tjänsteansvar.

27 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

1) efterspanings- och räddningsaktioner i kritiska lägen,

2) ledning, avslutande och avbrytande av efterspanings- och räddningsaktioner,

3) närmare uppgifter för de övriga sjöräddningsmyndigheter som avses i 4 §,

4) tillsättandet av delegationen för sjöräddningstjänsten och ledningsgruppen för ett sjöräddningsdistrikt samt om deras sammansättning,

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

5) utbildning och upprätthållande av yrkesskickligheten och förfarandet vid påvisande av yrkeskompetens i anslutning till sjuktransporter på basnivå enligt 8 § 2 mom. samt andra praktiska omständigheter i anslutning till ordnandet av sjuktransporter på basnivå,

6) behörighetsvillkor för sjöräddningsledare,

7) förfarandet vid ansökan om arvode eller ersättning enligt 21 § och de handlingar som skall användas,

8) förfarandet vid ansökan om tillstånd enligt 25 § 2 mom., anmälningar och information med anledning av tillståndet samt behörighetsvillkoren för den som utses att leda en övning,

9) anmälningar mellan myndigheter om efterspanings- och räddningsaktioner och utbyte av information i anslutning till dessa anmälningar.

Inrikesministeriet utfärdar en sjöräddningsinstruktion vars syfte är att, som komplettering till de utfärdade bestämmelserna, bidra till att sjöräddningstjänsten ordnas så effektivt och ändamålsenligt som möjligt och som innehåller information om sjöräddningstjänstens uppgifter och struktur samt om planeringen och ledningen av sjöräddningstjänsten och om dess kommunikationssystem, sjöräddningscentralens och sjöräddningsundercentralens uppgifter samt samarbetet i anslutning till sjöräddningstjänsten.

28 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Genom denna lag upphävs lagen den 20 augusti 1982 om sjöräddningstjänst (628/1982) jämte ändringar.

Nr 1146

L a g

om ändring av 6 kap. sjölagen

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 6 kap. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) en ny 11 a § som följer:

6 kap.	befälhavaren utan dröjsmål anmäla detta till
Fartygs befälhavare	den sjöräddningscentral eller sjöräddnings-
11 a §	undercentral som avses i sjöräddningslagen
<i>Fara för sjönöd</i>	(1145/2001) eller till någon annan enhet som
	leder efterspanings- och räddningsaktionerna
	på området.

Är ett fartyg i fara att råka i sjönöd som
kan orsaka fara för de ombordvarande skall

Denna lag träder i kraft den 1 februari
2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 1147

L a g

om ändring av lagen om förhindrande av vattnens förorening, försakad av fartyg

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 16 mars 1979 om förhindrande av vattnets förorening, försakad av fartyg (300/1979) en ny 31 a § som följer:

31 a §

När flera myndigheter eller utöver myndigheterna frivilliga deltar i arbetet för bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor, bildas vid behov en ledningsgrupp som leds av ledaren för bekämp-

ningsarbetena och består av företrädare för de olika myndigheterna samt för frivilliga föreningar och andra sammanslutningar.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

L a g**om ändring av 7 och 18 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) 7 § samt rubriken för 18 § och 18 § 2 mom., samt *fogas* till 18 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 532/2000, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

7 §

Tystnadsplikt

Den som är eller har varit anställd hos ett teleföretag får inte olovligen röja vad han eller hon i sitt uppdrag fått veta om innehållet i ett telemeddelande, om de telekommunicerande parternas identifieringsuppgifter eller om uppgifterna om mobilteleapparaternas läge, om inte något annat följer av 3 kap.

Tystnadsplikten enligt 1 mom. gäller också auktoriserade teleentreprenörer enligt 12 § telemarknadslagen och den som är eller har varit anställd hos en teleentreprenör.

18 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter

Utän hinder av 7 § eller av vad användaren har avtalat med teleföretaget om hemlighållande av identifieringsuppgifterna eller uppgifterna om mobilteleapparaternas läge, är teleföretaget skyldigt att till nödcentralerna, polisens alarmeringscentraler, sjöräddnings-

centralerna och sjöräddningsundercentralerna lämna

1) identifieringsuppgifterna för den anslutning från vilken nödmeddelandet har kommit och som det gäller, samt uppgifter om anslutningens abonnent, användare och installeringsadress, liksom även om det kända läget för den mobilteleapparat från vilken nödmeddelandet kom, och

2) uppgifter om det kända läget för den mobilteleapparat vars användare är föremål för nödmeddelandet, om användaren av anslutningen enligt den myndighets motiverade uppfattning som tagit emot nödmeddelandet är i uppenbar nöd eller omedelbar fara.

Den myndighet som tar emot nödmeddelanden genomför och upprätthåller på egen bekostnad en teknisk lösning för mottagande av de uppgifter som avses i 2 mom. Teleföretaget är skyldigt att avgiftsfritt ge de uppgifter som avses i 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 1149

L a g**om ändring av 8 § lagen om nödcentraler**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 februari 2000 om nödcentraler (157/2000) i 8 § 1 mom. det inledande stycket och 11 punkten som följer:

8 §

Rätt att få uppgifter ur register

En anställd vid nödcentralsverket har för skötseln av uppgifter som enligt lag ankommer på nödcentralerna rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna för att säkerställa de förberedande åtgärderna i anslutning till ett uppdrag eller skyddet i arbete eller för att stödja enheten i fråga, avgiftsfritt få behövliga uppgifter på det sätt som överenskommits med den behöriga registeransvariga. I detta syfte kan fås

11) av det teleföretag som avses i lagen om

Helsingfors den 30 november 2001

integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), nedan *lagen om datasekretess vid telekommunikation*, identifieringsuppgifterna för den anslutning och uppgifterna om den mobilteleapparats läge som nödmeddelandet gäller samt uppgifter om anslutningens abonnent, användare och installeringsadress enligt vad som närmare föreskrivs i 18 § 2 och 3 mom. lagen om datasekretess vid telekommunikation,

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Republikens President**TARJA HALONEN**Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 1150

L a g

om ändring av 43 § lagen om räddningsväsendet

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 april 1999 om räddningsväsendet (561/1999) 43 § 2 mom. som följer:

43 §

Nödcentralernas uppgifter

En nödcentral har för utförandet av sina uppgifter utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av ett teleföretag som avses i lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999), nedan *lagen om datasekretess vid telekommunikation*, få identifieringsuppgifter för den anslutning och uppgifter om den

mobiteleapparats läge som nödmeddelandet gäller samt uppgifter om anslutningens abonnent, användare och installeringsadress enligt vad som närmare föreskrivs i 18 § 2 och 3 mom. lagen om datasekretess vid telekommunikation. Nödcentralen har rätt att få uppgifterna också genom teknisk anslutning.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 1151

L a g**om ändring av 24 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999)
24 § 1 mom. 31 punkten som följer:

24 §

Sekretessbelagda myndighetshandlingar

Om inte något annat föreskrivs särskilt, är följande myndighetshandlingar sekretessbelagda:

31) handlingar som innehåller uppgift som någon har lämnat om sitt hemliga telefonnummer eller uppgift om läget för en mobilteleapparat samt handlingar som innehåller uppgift om en persons hemkommun och

bostad där eller tillfälliga bostad samt telefonnummer och annan kontaktinformation, om personen har begärt att de skall hållas hemliga och har grundad anledning att misstänka att hans eller hennes egen eller familjens hälsa eller säkerhet kan komma att hotas,

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 1152

Justitieministeriets förordning**om grunderna för bedömning av en gäldenärs betalningsförmåga vid skuldsanering för privatpersoner**

Given i Helsingfors den 27 november 2001

I enlighet med justitieministeriets beslut ändras med stöd av 4 § 2 mom. lagen den 25 januari 1993 om skuldsanering för privatpersoner (57/1993), sådant detta lagrum lyder i lag 113/1995, förordningen den 30 mars 2001 om grunderna för bedömning av en gäldenärs betalningsförmåga vid skuldsanering för privatpersoner (322/2001), som följer:

4 §

Övriga oundgängliga levnadskostnader

Som övriga oundgängliga levnadskostnader räknas gäldenärens och hans eller hennes familjs utgifter för kost, kläder, sedvanliga utgifter för hälsovård samt utgifter för, personlig hygien, hemmets hygien underhåll av hemmet, användning av lokaltrafik, prenumeration på dagstidning, tv-licens, användning av telefon och hobby- och rekreationsverksamhet samt andra liknande utgifter. Gäldenären behöver inte separat redovisa för dessa kostnader, utan de beaktas månatligen till följande belopp:

1) ensamstående eller ensamförsörjare 440 euro,

2) den som lever i äktenskap eller är sambo eller bor i samma hushåll som en annan myndig person 370 euro,

3) minderåriga barn som bor i samma hushåll som gäldenären: första och andra barnet 280 euro, tredje och därpå följande barn 260 euro,

4) barn som fyllt 17 år och bor i samma hushåll som gäldenären 310 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 27 november 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringssekreterare Merja Muilu